

Det fremgaar heraf, at Arbejdsløsheden i 1932—33 er af ganske abnorm Karakter. End ikke i 1927, hvor Arbejdsløsheden, bortset fra Aarene 1932—33, hidtil har været størst, var Arbejdsløsheden paa langt nær af samme Omfang som i de to sidste Aar. Det vil ses, at Arbejdsløshedsprocenterne i Aar, selv om de ligger noget lavere end forrige Aar, er betydelig højere end i noget tidligere Aar; *saaledes er Arbejdsløshedsprocenten for Juli 1933 35 pCt. højere end i Krisen 1921 og 26 pCt. højere end i Krisen 1927.*

Tager man Aarene 1929—30 som et Udtryk for nogenlunde normale Forhold paa Arbejdsmarkedet, vil det ses, at Arbejdsløsheden i de to sidste Aar er omtrent det dobbelte af det normale.

Disse Forhold rammer i første Række de nyoprettede Fortsættelseskasser, der skal paabegynde deres Udbetalingsvirksomhed den 1. Oktober 1933, altsaa paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden er abnorm baade i Omfang og Varighed; Antallet af ledigmeldte Arbejdsløshedskassemedlemmer var ifølge Opgørelse pr. 8. September 1933 over 75 000 eller ca. $\frac{1}{4}$ af samtlige Medlemmer. Dertil kommer, at Aaret 1933 i Henseende til Arbejdsløshedens Omfang ikke er noget isoleret Aar, idet Arbejdsløsheden i de foregaaende Aar ikke blot har været abnorm stor, men ogsaa langvarig.

Under disse Forhold vil et meget stort Antal Medlemmer være nødsaget til straks at gøre Brug af den ved Loven hjemlede Fortsættelseshjælp paa 70 Dage indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder. Dette vil da medføre, at et stort Antal Medlemmer efter Forløbet af 70 Dage fra 1. Oktober 1933, altsaa fra omkring Midten af December Maaned, vil have opbrugt Fortsættelseshjælpen og saaledes være afskaaret fra yderligere forsikringsmæssig Hjælp uden at have nogen som helst Ud-sigt til Arbejde.

De senere Aars abnorme Arbejdsløshed vil endvidere medføre, at et ikke ringe Antal Medlemmer paa det Tidspunkt, da det nye Arbejdsløshedsforsikringssystem træder i Kraft, helt vil være afskaaret fra Hjælp gennem Forsikringen, fordi de paa Grund af de minimale Arbejds-muligheder ikke fyldestgør de i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, eller i særlig Vedtægtsbestemmelse fastsatte Betingelser om Arbejde i et vist Omfang i det forud for Understøttelsens Udbetaling liggende Tidsrum, Betingelser, der ligeledes har Henblik paa normale eller dog midlertidige ekstraordinære Forhold. Selv et nok saa rationelt

indrettet Arbejdsløshedsforsikringssystem vil derfor under Forhold som de nuværende ikke være tilstrækkeligt, idet det er en Selvfølge, at et Forsikringssystem maa være indrettet paa de gennemsnitlige Forhold i en længere Aarrække og derfor ikke kan tage Hensyn til de særlige Vanskeligheder, der er en Følge af, at Arbejdsløsheden gennem flere paa hinanden følgende Aar har været af en ren kriseagtig Karakter. Disse uundgaaelige Vanskeligheder vil i særlig Grad træde i Forgrunden, naar det nye System, der vel forudsætter ekstraordinær, men ikke ganske abnorm Arbejdsløshed, netop skal starte paa et Tidspunkt, hvor Forholdene endnu maa karakteriseres som kriseagtige og hvor yderligere Følgerne af adskillige Aars kriseagtige Arbejdsløshed gør sig stærkt gældende.

Hele Situationen kræver derfor i Øjeblikket Overgangsbestemmelser, ved Hjælp af hvilke der kan gives de Medlemmer, der paa Grund af disse foregaaende Aars store Arbejdsløshed enten helt er afskaaret fra at faa forsikringsmæssig Hjælp eller dog fra at faa den beregningsmæssig tilstrækkelige Hjælp gennem Forsikringen, en udvidet Adgang til Hjælp. Endvidere forekommer det naturligt, at der samtidig skaffes Udvej til ogsaa at hjælpe de Medlemmer, der ikke har gennemgaaet Karensaaret, idet disse gennem deres Indtræden i Forsikringen har vist Villie til selv at yde deres Bidrag til at afhjælpe Følgerne af en dem paatvunget Arbejdsløshed. Og denne samlede Hjælp er det rimeligt at yde gennem en midlertidig Udbygning af Forsikringen, idet man stadig nærer det Haab, at den rent kriseagtige Arbejdsløshed efterhaanden vil ophøre.

I Overensstemmelse med foranstaaende søges der ved nærværende Lovforslags §§ 1 og 2 tilvejebragt den fornødne Hjælp til i Tiden 1. Oktober 1933 til 30. April 1934 at udbetale Arbejdsløshedskassemedlemmer, der opbruger de 70 Dages Fortsættelseshjælp, som Fortsættelseskasserne ifølge Lovens § 19, Stk. 8, maa yde, yderligere 70 Dages Fortsættelseshjælp, samt Hjælp til at yde de inden 15. September 1933 indmeldte Medlemmer, der paa Grund af Karensaaret (Lovens § 16, Stk. 1) endnu ikke er understøttelsesberettigede, Hjælp gennem Forsikringen, samt endelig Hjælp til at yde forsikringsmæssig Hjælp til Medlemmer, hvis Understøttelsesret er bortfaldet paa Grund af de i Lovens § 15, Stk. 4, eller i særlige Vedtægtsbestemmelser foreskrevne Arbejdsbetingelser.